

θητήν τὸ βιβλιάριον του, ὅπως τὸ ἐπιδεικνύη πρὸς τὴν οικογενεϊάν του, ἀλλὰ τὸ βιβλιάριον τοῦτο ὀφείλει νὰ επιστρέφεται ἀκριβῶς τὴν ἐπαύριον.

5) Ὅταν ὁ μαθητὴς θέλῃ ν' ἀποσύρῃ μέρος ἢ τὸ ὅλον τῶν ἐν τῷ Ταμιευτ. τῆς Ἐθν. Γραφείας καταθέσεων του, πρέπει νὰ ζητήσῃ τὴν παρέμβασιν τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου του, πατρὸς, μητρὸς ἢ κηδεμόνος ὅστις υπογράφει ἐπὶ τοῦ βιβλιαρίου μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ ἢ Διδασκάλου τοῦ Σχολείου καὶ τοῦ διευθύνοντος τὸ Ταμιευτήριον· διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων Παίδων τὸ καθήκον τοῦτο ἐκπληροῖ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλ. Ἐκπαιδευτικῶν, ἢ ὁ τοῦτου ἀντιπρόσωπος.

6) Ὅταν μαθητὴς τις ἀρίστην τὸ Σχολεῖον ὁ Διευθυντὴς ἢ ὁ Διδάσκαλος ἀποδίδει πρὸς τὸν νόμιμον ἀντιπρόσωπόν του τὸ βιβλιάριον τοῦ Ταμιευτ. τῆς Ἐθν. Γραφείας, πρὸς δὲ καὶ τὸ ὑπόλοιπον τὸ ὅποιον δύναται νὰ ἔχῃ ἐκ τῶν καταθέσεων του. Ἐξόφλησις δὲ πάντων ἐνεργεῖται ἐπὶ τοῦ βιβλιαρίου τοῦ Σχολείου ἐν τῇ Σελίδι τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ· τότε δὲ ἀμέσως εἰδοποιεῖ τὴν διευθύνσιν τοῦ Ταμιευτήριου ὅτι ὁ μαθητὴς ἐγκατέλειψε τὸ Σχολεῖον, καὶ τὸ βιβλιάριον του ἐδόθη πρὸς τὸν νόμιμον ἀντιπρόσωπόν του.

7) Ὅτι περὶ Ταμιευτηρίων Νόμος ἐπιτρέπει τὴν δι' ἄλλου κατάθεσιν, κατὰ συνέπειαν αἱ παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ ἢ Διδασκάλου τῶν Σχολείων καταθέσεις εἶνε νόμιμοι καὶ ἐπιτρέπονται.

Η ΥΣΤΕΡΝΗ ΜΑΤΙΑ ΤΗΣ

Ὅταν ἡ δόλιχ ἢ μάννα μου τὸν κόσμο παραιτούσε,
Κ' ἐπήγα κι' ἐγονάτισα, μικρὸ πουλλί, ἔμπροστά της,
Τὴν τελευταία της πνοή ὁ Χάρος ἔρρουφούσε,
Κι' ἔμεινε μόνο θλιβερή, ὅταν κάτι νὰ ζητούσε,
Ἡ ὑστερνὴ ματιά της.

Νὰ σβύσῃ δὲν τὴν ἄφινη ὅα φῶς ἀπὸ καντύλι,
Προτοῦ τῆς εὐρη μὴ φωλιά νὰ μοιάζῃ τῇ φωλιά της.
Ἐἴθε ἄλλο καντύλι ἦθελε τὸ φῶς της νὰ τὸ στείλῃ,
Καὶ ἦρεθε μέσ' τὰ μάτια μου καὶ πάλι ν' ἀνατείλῃ
Ἡ ὑστερνὴ ματιά της.

Καὶ ἀπὸ τότε ὅ,τι θεωρῶ, καὶ ὅ,τι σταματήσω
Τὸ κουρασμένο βῆμά μου, πιερῆς ζωῆς διαβάτης,
Ἐἴθε μάννα θὰ τ' ἀγκαλιασθῶ καὶ θὰ τὸ ἀγαπήσω,
Γιὰτ' εἶνε μέσ' τὰ μάτια μου, ὅσῳ νὰ ξεψυχήσω,
Ἡ ὑστερνὴ ματιά της.

Ἐν Μεσολογγίῳ.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐνῶ ποτε ἡ βασίλισσα Βικτωρία ἦτο ἐπίτοκος, ὁ πρίγγιψ Ἀλβέρτος σύζυγός της εἶπεν εἰς ἐν τῶν τέκνων του·

— Ἡ μητέρα σου θὰ σοῦ κάμῃ δῶρον ἓνα ἀδελφὸν ἢ μίαν ἀδελφήν· ποῖον τῶν δύο προτιμᾷς;

— Ἄν δὲν τὴν πειράζῃ τὴν μητέρα, καλλίτερα ἄς εἶνε ἓνα ἀλογάκι!

* *

Ἐν Ξενοδοχείῳ.

— Νά σου πῶ, κύρ Ξενοδόχε, αὐτὴ ἡ πετσέτα εἶνε πολὺ ἀκάθαρτη.

Ὁ Ξενοδόχος ἐκπληκτος.

— Μὲ συγχωρεῖτε, ἀλλ' εἴσθε πολὺ δύσκολος. Περισσότεροι ἀπὸ 40 κύριοι ἐσπογγίσθησαν σήμερον εἰς αὐτὴ, καὶ εἴσθε ὁ πρῶτος ποὺ κάμνετε παρατήρησιν!

* *

Μεταξὺ δύο φίλων.

— Τὰ μαλλιά σου ἄρχισαν, καυμένε, νὰ ἀσπρίζουν, βλέπω.

— Ναι, ἀλλὰ τοῦλάχιστον ὑπάρχουν ἀρκετὰ νὰ ἀσπρίσουν, λέγει ὁ ἄλλος παρατηρῶν τὴν ὡς σαχάραν ἔρημον τριχῶν κεφαλὴν τοῦ φίλου του.

— Ἐχεις δίκαιον, ἀλλὰ τὰ δικά μου ἐπροτίμησαν τὸν θάνατον ἀπὸ τὴν ἀτειμίαν!

ΑΛΠΘΕΙΑΙ

Ἄδύνατον μᾶς εἶνε νὰ γνωρίσωμεν ἄνδρὸς ψυχὴν καὶ φρόνημα πρὶν ἢ φανεῖ τὸς νόμους ἐφαρμύζων καὶ ἀρχὴν ἀσκήων. Τὸ κατ' ἐμὲ ἂν κυβερνήτης πόλεως δὲν ἐπιμέν' εἰς τὰς ἀρίστας τῶν βουλῶν, ἀλλ' ὑπὸ φόβου κλείη χεῖλη ἀφωνα, καὶ νῦν καὶ πάλαι τὸν κηρύττω κάκιστον. Καὶ ἂν τις φίλον ἔχῃ τῆς πατρίδος του ἄνωτερον, ἐκείνον οὐδὲ λέγω κἂν.

(Σοφοκλῆς).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ Κωμικώτατος στοίχημα συνήθη ἐσχάτως ἐν Παρισίοις ἀνερχόμενον εἰς τὸ ποσὸν τῶν 100, 000 φράγκων. Πρόκειται ἀγὼν δρόμου, οἱ δὲ ἀγωνισθησόμενοι εἶνε μία φορβάς καὶ εἷς κοχλιάς!!

Τὸ πρᾶγμα φαίνεται ἀπίθανον ἐκ πρώτης ὄψεως, ἀλλ' ἡ ἐφημερὶς «Βολταίρος» βεβαιοῖ ὅτι κατετέθη ἐν τῷ γραφείῳ αὐτῆς τὸ δελτίον τοῦ στοιχήματος, ἐν ᾧ εἰσὶν οἱ ἐξῆς ὄροι ἀναγεγραμμένοι:

Ὁ κύριος Β. . . ἰππεύων τὴν φορβάδα του **Li-** **notte**, θέλει ἀναχωρήσει ἀπὸ τῆς γερφύρας τῆς Ὀμονοίας, ἀφοῦ δὲ φθάσῃ εἰς Βερσαλλίας, θέλει ἐπανέλθει εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἀναχωρήσεως του· τῆστι θὰ διατρέξῃ 38 χιλιόμετρα ἐν διαστήματι δύο ὥρων.

Ἀρ' ἐτέρου ὁ κ. **V. . .** πλούσιος κτηματίας ἐστοιχημάτισεν ἰσχυριζόμενος ὅτι κοχλιάς τις ἤθελε διατρέξει κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα, ἀπόστασιν δύο μέτρων καὶ τι πλέον ἐπὶ τοῦ πλαισίου σφαιριστηρίου τινός.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος δὲν ἰσχύει ὅπως ἀναγκάσῃ τὸν ῥάθυμον κοχλιάν νὰ βαδίσῃ, θέλει τεθῆ πρὸ αὐτοῦ χορταρικὸν τι κοκκισμένον διὰ κόνεως ζαχαρώσεως, τὸ ὅποιον ὁμοῦ δὲν θ' ἀφήσῃ νὰ καταφθάσῃ οὗτος.

Ἐὰν ὁ Γλάδστων εἶνε ἀξιοθαύμαστος ὡς πολιτικὸς, ὅχι ὀλιγώτερον ἀξιοθαύμαστος εἶνε διὰ τὴν ἰσχύν τῆς κράσεως αὐτοῦ, ἀντεχούσης μεθ' ὅλην τὴν προκεχωρηκυῖαν ἡλικίαν του εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἀσχολιῶν, αἵτινες οὐδὲ ὥραν σχεδὸν ἐπιτρέπουσιν αὐτῷ πρὸς ἀνάπαυαν. Ἰδοὺ πῶς διηλθε πρὸ τινος ἡμέραν τινὰ τὴν πρῶταν ἀνεχώρησεν εἰς **Windsor**, παρῆυρθε εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ἐπέστρεψε δ' ἐκείθεν διὰ τοῦ σιδηρο-